

Motion till riksdagen

1989/90:Sk63

av Martin Olsson (c)

med anledning av prop. 1989/90:110 Reformerad
inkomst- och företagsbeskattning

Biodlingen är av mycket stor betydelse för vårt samhälle. Dess största värde består i det pollineringsarbete som bina utför i vilda och odlade växter. Det värdet är omöjligt att mäta i pengar. Däremot kan värdet av honungsproduktionen fastställas. Man beräknar att den svenska honungsskörden 1988 uppgick till 3 800 ton, vilket motsvarade ett värde av cirka 50 milj.kr. i producentledet.

Genom biodlingens synnerligen stora betydelse för pollineringen är biodlingen ett exempel på en verksamhet där en väsentlig del av intäkterna inte tillfaller dem som utövar verksamheten utan i stället ger intäkter för samhället i övrigt.

Biodlarnas intäkter av honungsproduktionen understiger således avsevärt det samhällsekonomiska värdet av verksamheten. Detta medför att biodlingen riskerar att få för liten omfattning ur samhällsekonomisk synpunkt och därför behöver stimuleras av samhället på olika sätt.

Detta är något som måste beaktas när riksdagen nu kommer att besluta om väsentliga ändringar av principerna för beskattning.

Varken de utredningsbetänkanden som ligger till grund för propositionen eller propositionen ger någon klarhet i vilka de skattemässiga förhållandena avses bli för biodlarna.

Antalet biodlare i vårt land uppgår till drygt 20 000 och antalet bisamhällen till 120 000. 80 % av biodlarna har färre än 10 bisamhällen. En stor del av biodlarna är pensionärer.

Diskussioner under slutet av 1970-talet mellan Sveriges Biodlares Riksförbund och Riksskatteverket ledde till att man från beskattning skulle undanta biodling med högst 15 bisamhällen, därest inte biodlaren driver jordbruk eller trädgårdsskötsel.

Det är som jag redan nämnt viktigt att de nya beskattningsprinciper som riksdagen kommer att fastställa inte på något sätt försämrar situationen för biodlingen, vare sig ekonomiskt eller administrativt. Av propositionen är det svårt att bedöma vilka följderna blir för biodlarna.

Propositionens förslag om beskattning av hobbyverksamhet kommer inte att passa biodlingen. En biodlare måste nämligen i initialskedet lägga ned rätt stora belopp på anskaffande av bikupor, slunga och lokaler eller i vart fall utrustning av lokaler. Eftersom kontantprincipen skall tillämpas för hobbyverksamhet och eventuellt underskott i verksamheten endast får kvittas

mot överskott under närmast följande år kommer en biodlare aldrig att kunna dra av sina initialkostnader till fullo. Däremot tvingas vederbörande betala skatt för de år då överskott uppstår.

Mot. 1989/90
Sk63

Om å andra sidan biodlingen skulle hänföras till näringsverksamhet kan visserligen nedlagda kostnader tas upp på avskrivningsplan och underskott ackumuleras och kvittas mot framtida överskott. I stället ökas då redovisningskraven för biodlarna genom bl.a. bokföringskrav och momsredovisning. Dessutom uppstår fördyringar genom erläggande av egenavgifter.

Oberoende av vilket beslut riksdagen kommer att fatta om beskattning av hobbyverksamhet – från centerpartiet yrkar vi i vår partimotion avslag på regeringsförslaget – är det viktigt att riksdagen klart uttalar att biodlingens situation ej får försämrats. Bl.a. bör i ett riksdagsuttalande fastslås att det hittillsvarande systemet med skattefrihet för den som har högst 15 bisamhällen skall bestå.

Jag förutsätter att vederbörande utskott utformar erforderliga lagändringar för att tillgodose de krav jag i denna motion framfört gällande att skattereglerna skall utformas så att de gynnar – och inte motverkar – biodlingen i vårt land.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar om erforderliga lagändringar och förtydliganden för att skattereformen inte skall leda till skattemässiga försämringar för biodlarna.

Stockholm den 2 maj 1990

Martin Olsson (c)